

Ifølge Italias ledende lhbt-gruppe Arcigay er det en dramatisk økning i hatmotivert vold mot lhbt-miljøet. Selv parlamentsmedlemmet Anna Paola Concia har begynt å kikke seg over skulderen.

Pionér i parlamentet

Anna Paola Concia er den eneste åpne homofile i det italienske parlamentet. Nylig ble hennes lovforslag om at hatvold mot lhbt-personer skulle være skjerpene, torpedert i senatet. Til og med av hennes egne partifeller. Tekst: Irene Peroni. Foto: Alex Masi.

Hatvolden mot homofile i Italia er økende, og særlig i Roma og omegn. Hvordan opplev es det te a v homomiljøet i hovedstaden?

Homofobi er på frammarsj, uten tvil. Etter at sentrumhøyre-koalisjonen som også sitter i Berlusconi regjering, vant kommunevalget og Roma fikk en ny høyreorientert borgermester, føler noen ekstreme grupper at de har lov til å gi uttrykk for sin intoleranse. Dette skjer til tross for at borgermesteren har uttalt seg mot hatkriminelle handlinger mot homofile. Ja, det er faktisk en slags følelse av angst i vårt miljø, og dette gjelder også meg. Kjæresten min er tysk og lever i Frankfurt, men hun kommer ofte hit for å besøke meg. Det hender vi går hånd i hånd på gata eller slår armene rundt hverandre uten at vi tenker på det. Men i det siste jeg har begynt å se meg over skulderen.

I oktober la du lagt fram et lovforslag om skjerpene omst endigheter f or hatmotiv ert v old mot homofile slik Norge har i straffelovens paragraf 232. Hvorfor ble forslaget nedstemt?

«Vi er et land der sexeventyrene til vår statsminister og sex generelt er midtpunktet i det politiske liv, men likevel vet ikke politikere hvordan de skal håndtere homoseksualitet.»

ANNA PAOLA CONCIA

Vi er et land der sexeventyrene til vår statsminister og sex generelt er midtpunktet i det politiske liv, men likevel vet ikke politikere hvordan de skal håndtere homoseksualitet. De er veldig redde for temaet, noe som ble særlig tydelig den dagen lovforslaget ble forkastet. I parlamentet ville alle bli ferdig med saken fortest mulig. Det ble fullstendig kaos, og også partiet mitt gjorde en del feil. Jeg har sagt det helt åpent: siden parlamentet forkastet et så forsiktig lovforslag, så skal det bære hele ansvaret for homohatbølgen framover.

Hvor st or påvirkning har de katolske kreftene i parlamentet, blir lovforslag som strider mot Vatikanets mor oppfatning ikke vedtatt?

Den eneste grunnen til at den italienske politikken er så tilbakestående er at den gjemmer seg bak det kirkelige hierarkiet som er veldig strengt, særlig under dagens pave når det gjelder alt som har med seksualitet å gjøre, for å ikke å snakke om homoseksualitet. Paven er veldig redd, på defensiven og klar til å iverksette straffetiltak. Akkurat nå er den italienske politikken særlig skjør, og derfor er den katolske kirkens innflytelse enda sterkere. Det største problemet er likevel ikke katolikkene generelt, men de mest konservative blant dem.

Nylig nekt et statsminister Berlusconi å svare på spørsmål fra opposisjonspolitikeren Rosy Bindi med begrunnelsen: «hun er penere enn intelligent». Hvordan er det for en kvinnelig politik er å se en kollega blir behandlet slik?

Det finnes uten tvil en dobbel diskriminering ved både å være kvinnelig og lesbisk parlamentsmedlem. Jeg kjemper for kvinnenes så vel som for homofiles rettigheter. Sammen

NAV: Anna Paola Concia
ALDER: 46
SIVIL STATUS: Kjæreste med Ricarda
BOR: Roma
GJØR: Medlem av det italienske parlamentet for opposisjonspartiet Partito Democratico (PD) siden 29. april 2008, medlem i underhusets justiskomité
HJERTESAKER: Borgerrettigheter, spesielt for homofile, lesbiske og transkjønnete

med et italiensk medlem av Europaparlamentet, anmeldte jeg Berlusconi til Den europeiske menneskerettsdomstolen i Strasbourg fordi vi mener at han med sine uttalelser fortløpende krenker kvinners verdighet. Han er en mann som tilhører en annen epoke. Han har en arkaisk, machoaktig og hatpreget oppfatning av kvinner. Jeg synes dette er veldig alvorlig og helt uakseptabelt av en statsminister

Fram til ganske nylig mente Vatikanet at homoseksualitet er en sykdom som kan kureres. Hva mener den katolske kirken nå? Og er det mange italienere som fortsatt er enige?

Kirkens oppfatning har ikke forandret seg stort – særlig ikke i hierarkiet og de erkekonserverive tilknyttet hierarkiet, men alminnelige katolikker er mye mer åpne. I Italia finnes det fortsatt folk som tenker at det er en sykdom og gir uttrykk for det, inkludert noen politikere, for eksempel Paola Binetti (Concias partikollega, psykolog og streng katolikk som stemte mot Concias lovforslag om skjerpelse ved hatmotivert homovold. Red.anm.) som i andre land sikkert ville blitt kastet ut av psykologforeningen for uttalelsen sin om at homofile er syke. →

Anna Paola Concia ble nylig kritisert for å ha besøkt et av de unge fascistenes hovedkvarter, Casapound, et okkupert hus i nærheten av Stazione Termini i Roma, der hun snakket med dem om hatvold mot homofile.

En del unge italienske homofile flyt ter til utlandet for å kunne føle seg tryggere. Synes du at de har god grunn til det?

Jeg forlot selv min lille hjemby Avezzano i 1992 for å dra til Roma og leve ut min homoseksualitet i ro og fred, så jeg ville ikke ha noen sterke argumenter mot at folk drar til andre land hvis situasjonen er ubehagelig. Jeg må innrømme at når den politiske kampen gjør meg særlig frustrert, tenker jeg at heldigvis har jeg en tysk kjæreste, og at jeg før eller senere kan bosette meg i Tyskland hvis jeg vil. Men jeg synes også at det er et nederlag å forlate landet sitt for å kunne være fri til å leve ut kjærligheten. Det er et nederlag både for den som drar, og for landet man drar fra.

Du har blitt kritisert for å delta i en debat t hos den høyre ekstreme organisasjonen Casapound, som noen mistenker for å stå bak en del voldsfulle angrep mot homofile og deres møteplasser i Roma.

Homofobi er et fenomen som er utbredt blant ekstremistene generelt, men man kan trygt si at høyreekstremistene er mest preget. Derfor gikk jeg dit for å prate med dem. Det var en høylytt debatt. De påstår at de ikke er rasistiske, at folk har masse fordommer mot dem. De påstår at de er for homofile partnerskap, men er mot

adopsjonsrettigheter. Jeg har blitt kritisert av venstreekstremistene og også innenfor partiet mitt for å ha deltatt i en slik debatt, men jeg er ikke en ekstremist, og jeg synes det er viktig å diskutere med folk. Siden vi ikke har en moderne, europeisk høyreside i Italia, så tror jeg at et hvilket som helst forsøk i den retning burde hilses velkommen.

Du kom ut ganske sent. Var det en vanskelig avgjørelse?

Jeg giftet meg da jeg var 23, til dels også for å prøve å undertrykke min homoseksualitet. Dette skjedde på 80-tallet, men selvfølgelig klarte jeg ikke å kvele det. Jeg var ulykkelig, og da bestemte jeg meg for å snakke med mannen min og skille meg. Noen år senere kom jeg til Roma og begynte på min komme ut-prosess. Det var ikke lett, men psykoanalyse hjalp meg mye, jeg var i terapi i åtte år. Jeg klarte å komme ut for omtrent ti år siden. Som parlamentsmedlem ble jeg først da jeg var 45 år gammel sent altså, og å være lesbisk har sikkert ikke vært en fordel. Men en av årsakene til at jeg ble foreslått som kandidat, er at partiet mitt satte pris på måten jeg ledet min kamp på – at jeg var veldig åpen og hadde evnen til å snakke med alle. Nå har jeg vært sammen med Ricarda i ett og et halvt år .

! Concias parti:

- Partito Democratico (PD), et sentrum-venstre parti, grunnlagt 14. oktober 2007.
- PD er det største opposisjonspartiet i Italia. Ved forrige valg til underhuset fikk de 33,2 prosent av stemmene. Berlusconi parti, PDL, Popolo della libertà, fikk 37,4 prosent. Koalisjonen PD og Italia dei Valori fikk til sammen 37,5 prosent. Mens Berlusconi koalisjon med Lega Nord fikk 46,8 prosent.
- PD har 217 av i alt 630 parlamentsmedlemmer i underhuset (Camera) og 118 av 322 representanter i overhuset (Senato).
- PDs tre viktigste flaggsaker er sosialpenger til alle arbeidsledige, mer makt for EU-institusjonene og en ny valglov for at folk skal kunne få velge sine egne kandidater. I dag er det partiene som bestemmer hvem som får sitte i parlamentet.

Jeg tror vi kommer til å gifte oss i Tyskland, selv om dette innebærer at jeg får alle rettighetene der, mens hun ikke får noen i Italia. Det ville være fantastisk om vi kunne bli viet av Angela Merkel, jeg er en stor beundrer av henne.

redaksjonen@blikk.no